

anvist, det er ikke det normale, og jeg er ogsaa overbevist om, at det ærede Medlem godt føler, at det ikke er den normale Stilling for Partierne her, naar Grundloven har vist os den Vej, vi skulle gaa med vor Forhandlingspolitik gennem alle Stadier, og de ere mange, jeg tror, det er 15—16, naar vi remse dem op allesammen, der er første, anden, tredje, fjerde Behandling osv.

Formanden (Høgshøj): Jeg maa bede det ærede Medlem tale højere, det er ikke muligt at høre ham her fra Formandspladsen.

J. C. Christensen: Naar Grundloven har anvist den Vej, saa er det ganske sikkert stet, for at det skal være ethvert Parti muligt paa alle Stadier at følge med og have sin Del i, at der bliver et Resultat, som er gavnligt for hele Fædrelandet, og som er saaledes, at ikke alene Folketingsmændene, Rigsdagsmændene i det hele taget følge med, men at det er muligt for alle Vælgerne ude i Landet gennem deres Rigsdagsmænd at øve Indflydelse og saa at vide, hvorledes det gaar. Det er Grundlovens Mening, men saaledes gaar det ikke her. Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem i sit Hjerte vil give mig Ret i disse Betragtninger.

Berntsen: Jeg skal fatte mig saa kort som muligt. Der er ikke nogen stor Anledning til at komme ind paa storpolitiske Betragtninger ogsaa ved denne Sags Behandling, men der er dog enkelte Udtalelser fra det ærede Medlem, som jeg vil knytte nogle Bemærkninger til. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at det er ganske rigtig, at der fra 1885, da de politiske Vølger gik højt, udviklede sig, hvad han kaldte „et Raseri“ mod Højskolerne, og det ærede Medlem maa altsaa indrømme, at den politiske Strømning mod Højskolerne førte til, at Højskolerne led derunder. Hvad opnaa vi nu? Nu opnaa vi ved at vedtage denne Lov det store Gode, at hvis der i Fremtiden skulde komme et lignende politisk Raseri, for at bruge det ærede Medlems Udtryk, vil Strømmen gaa hen over og forbi Højskolerne, de ville være uberørte deraf. Forholdene have under den nuværende Tilstand været saale-

des, at man vilkaarlig har kunnet hæmme Højskolerne, men nu vil Tilstanden blive løvbunden og ikke vilkaarlig for disse Stoler, Højskolerne ville faa en løvfæstet Ret, som de ikke tidligere have haft. Det er en stor Binding for Højskolerne. Hvad enten det ene eller det andet Parti staar over for Stolerne, ville de ved denne Lov faa deres løvbundne Ret, som de absolut kunne kræve. (Bjerre: Stoleraadene!) Stoleraadene! siger den ærede Rigsdagsmand. Det ærede Medlem taler som den blinde om Farverne, naar han kommer med en saadan Afbrudelse. Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) mente, at vi ville plukke Frugten, før den var moden, men det er netop det, vi ikke ville. Jeg synes, at vi have ventet længe nok paa disse Frugter, og nu viser det sig, at Tiden og Forholdene have modnet denne Sag til Afgørelse, og fra det Øjeblik vi altsaa se, at Frugten er modnet, plukke vi den. Det finder jeg ret rimeligt. Saa mener det ærede Medlem, at vi ikke ere gaaede den grundlovmæssige Vej. Men det er jo en Fejlstagelse. Disse Lovforslag have været behandlede gentagne Gange her i Udvalg, men i Aar have vi ikke ment, at det var nødvendigt at nedsætte Udvalg om disse Spørgsmaal, og efter at Tinget her vedtog baade Højskoleloven og Landbrugsloven, var det vore Meningsfæller, der i det andet Ting have forhandlet Sagerne med Højre og ere komne til det Resultat, som nu foreligger. Alle Sagerne, baade de, som det ærede Medlem synes om, og de, som han ikke synes om, ere gaaede alle de grundlovmæssige Stadier igennem; de ere blevne behandlede i begge Ting gennem 3 Behandlinger, og Lovforslaget foreligger nu her til eneften Behandling. Hvad har det ærede Medlem da at beklage sig over? Jo, over at man uden for Tinget træffer Uftaler. Men det gør det ærede Medlem jo ogsaa. Jeg ser det ærede Medlem paa første Sal jamles med Partifæller, og jeg gør sikkert ikke det ærede Medlem Uret, naar jeg gaar ud fra, at der sluttet Uftaler og laves de Planer for Stillingen her i Tinget, som det ærede Medlem trofast følger. Vi staa her og tale, og vi anvende al vor Beltaalighed, om jeg maa bruge det Udtryk, lige over for det ærede Medlem og hans Meningsfæller, men det viser sig jo, at det er frugtesløst, og jeg